

عنوان مقاله:

ارزیابی شاخص های پایداری اجتماعی در مجتمع های مسکونی

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس بین المللی یافته های نوین علوم و تکنولوژی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسنده:

رضوان حسن بیک - کارشناس ارشد معماری

خلاصه مقاله:

با توجه به ویژگی جوامع شهری و انسانی از جمله روند روز افزون جمعیت و تراکم شهرنشینی، توجه به معماری انسان گرا منجر به رویکرد جدیدی شده است که با عنوان رویکرد اجتماعی شناخته می شود. این رویکرد می تواند با حفظ تعادل در موضوعات پایه ای اقتصادی، زیست محیطی و اجتماعی، منجر به شکل گیری مفهوم جدیدی به نام پایداری شود. موضوعات اقتصادی و زیست محیطی تا حدودی مورد توجه طراحان و برنامه ریزان قرار گرفته اند و بیشتر بعد اجتماعی پایداری مورد کم توجهی واقع شده است. طراحی پایدار می تواند به خلق راه های پایدار زندگی در یک جامعه کمک کند و منجر به ارتقاء کیفیت محیط های کار و سکونت گردد. همان طور که ساختارهای اجتماعی موجود بر معماری اثر می گذارند یک ساختمان با پایداری اجتماعی نیز می تواند به مردم کمک کند تا منافع زندگی پایدار را درک کنند. پایداری اجتماعی به عنوان یکی از کلیدی ترین موارد مطرح در برنامه ریزی شهری به ویژه در برنامه ریزی مجتمع های مسکونی است. پایداری در مجتمع های مسکونی وضعیتی است که ساکنان از زندگی در خانه و مجتمع خود رضایت داشته باشند و بتوانند حداکثر بهره وری را داشته باشند. پژوهش حاضر با هدف شناسایی معیارها و عوامل تاثیر گذار بر پایداری اجتماعی نظیر امنیت، آسایش، راحتی، زیبایی شناختی و سایر عوامل مشابه تاثیر گذار در مجتمع های مسکونی صورت گرفته است. روش تحقیق حاضر مبتنی بر پایی توصیفی-تحلیلی استوار است. جمع آوری داده به روش اسنادی با استفاده از کتب، اسناد و مقالات در زمینه پایداری اجتماعی در مجتمع های مسکونی انجام شده است. و در انتها پیشنهاداتی در جهت ارتقای پایداری اجتماعی در مجتمع های مسکونی ارائه خواهد گردید.

کلمات کلیدی:

پایداری، پایداری اجتماعی، توسعه پایدار، مجتمع مسکونی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/710834>

